

have Lejlighed til at gaa op i det ferske Vand og lægge deres Æg. Derefter have ifølge Ferskvandsfiskeriloven Fiskerne Ret til at tage alle Nedfaldsørreder og Nedfaldslaks. Og jeg skal gøre opmærksom paa, at Nedfaldsørreder have større Værdi end Opgangsørreder — i Øjeblikket betales de med 1 Kr. 30 Ø. pr. Pund, og den Pris naar en Opgangsørred ikke. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at i den i Fjor vedtagne Lov angaaende Fiskeriet paa Gudenaas og Randersfjord begynder Fredningstiden allerede den 15. Oktober, saa det er vel ikke for meget at sige, at det er rigtigt, den her begyndte den 1. November.

Alfred Christensen: I den Strid, der nu stod saa drabeligt mellem det ærede Medlem for Præstø (R. Nielsen) og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), melder jeg mig som Kampfælle for det ærede sidstnævnte Medlem, hvad angaar Fredning af Laks og Ørreder. Det ærede Medlem har nemlig for saa vidt en god Stilling, som han har fuldstændig Ret, og gennemføres den Fredning, det ærede Medlem anbefalede, ikke, kunne vi godt sige, at alle Fredningsbestemmelser for Laks og Ørreder i de ferske Vandene ere fuldstændig frugtesløse, thi naar de blive tagne allerede i det salte Vand ved Opgangen i det ferske, kommer der ingen op i det ferske Vand, og komme de ikke der op, bliver der ingen Yngel, og saa kommer der bagefter heller ingen ud i det salte Vand. Dermed er Kredsløbet færdigt. Det er klart, at skulle vi overhovedet have Fredningsbestemmelser for Laks og Ørreder, maa der være Sammenhæng mellem Fredningen i det ferske og i det salte Vand, og hvis Fredningstiden skal være forskellig, skal den begynde tidligere i det salte Vand end i det ferske, og det maa være den eneste Forskel. Jeg melder mig derfor som Støtte for det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds. Jeg kan til Beroligelse for den ærede Repræsentant for Præstø sige, at jeg ikke er Ejer af noget hverken Lakse- eller Ørredvand, hvad det ærede Medlem mistænkte sin anden Kollega for, men jeg har en ganske uegennyttig Interesse for Sagen, og jeg mener, at denne Interesse ville baade Ferskvands- og Saltvandsfiskerne være meget veltjente med, at jeg har, og at de maa ønske, at denne Anskuelse kunde trænge igennem, thi det vilde gavne Fiskerne baade i det ferske og det salte Vand.

Hvad de i Dag foreliggende Ændringsforslag angaar, vil jeg vende mig først til det af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) til § 15 stillede, da Forslagsstilleren er hjemme i sin Valgby i Dag for at besigtige Havnen sammen med det vedkommende Udvalg. Dette Forslag er en gammel Bekendt. Det har ved tidligere Lejligheder været stillet af det ærede Medlem som Ændringsforslag, og af ham og mig i Forening som specielt Lovforslag. Det gaar ud paa at undtage den Fisk, der fanges paa det aabne Hav udenfor dansk Søterritorium og ilandbringes derfra, fra den danske Lovs Maalebestemmelser for at gøre et Skridt til at stille den danske Fisker fri og lige i Konkurrencen med den udenlandske.

Ærede Medlemmer vide, hvad det drejer sig om; det har været diskuteret her mange Gange. Det støder paa den Vanskelighed, at Ministeren siger: Jeg kan ikke se paa en Rødspætte, om den er fangen tre eller trekvart Mil til Søs. Nej, det er rigtigt, det kan jeg heller ikke. Men nu er den højtærede Minister jo kommen saa langt, at han dog vil tillade, at de maa ilandbringes to Maaneder af Aaret. Da jeg ikke kan antage, at den ærede Minister vilde gøre det, hvis han ikke i de to Maaneder kunde se Forskel paa Rødspætterne, vil jeg, naar den højtærede Ministers Syn paa disse Langvejs-Rødspætter er saa fint udviklet de to Maaneder af Aaret, tillade mig at sige: lad saa det skarpe Syn bibeholdes Resten af Aaret og lad os faa denne Konkurrencefisk ført ind i Landet til Gavn og Glæde for dem af vore Fiskere, som tillade sig at gaa ud paa den store, vaade Sø, ligesom Udlandets Fiskere, saaledes at de ikke skulle kaste dem fra deres egne Garn lige over i Englænderens eller Blankeneserens, der ligge ved Siden af.

Jeg anbefaler dette Forslag. Jeg indrømmer, at Kontrollen kan være vanskelig, men i denne Sammenhæng vil jeg sige: blæse med Kontrolbestemmelserne, det vigtigste er dog, at de danske Fiskere leve. Og man skulde dog tiltro de danske Fiskere saa megen Moral og saa megen Iver for at overholde de givne Regler og for at vedligeholde Fiskebestanden, at en Erklæring fra en Fisker om, at Fisken er fangen fire Mil til Søs, maatte udelukke Muligheden af, at den er fangen paa dansk Søterritorium. Jeg tror, vi ikke saadan maa sætte Fiskerne ude af Stand til at afgive Erklæring paa Tro og Love, som vi andre Fastlandsmennesker dog i det dag-